

บทที่ 5

อภิปรายผลการทดลอง

จากการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพของเห็ดในเขาชอนเคือ อ. ตากลิ จ. นครสวรรค์ ซึ่งสามารถจำแนกเห็ดได้ ทั้งหมด 30 ชนิดซึ่งแบ่งได้เป็น 2 Class ได้แก่ Class Basidiomycotina 10 ชนิด และ Class Ascomycotina 20 ชนิด ซึ่งแบ่งออกได้ทั้งหมด 12 วงศ์ ได้แก่ Pleurotaceae 1 ชนิด, Auriculariales 1 ชนิด, Tricholomataceae 9 ชนิด, Clavariaceae 2 ชนิด, Polyporaceae 3 ชนิด, Xylariaceae 3 ชนิด, Sarcoscyphaceae 3 ชนิด, Nidulariaceae 2 ชนิด, Dacrymycetaceae 2 ชนิด, Geastraceae 1 ชนิด, Ramariaceae 1 ชนิด, Lycoperdaceae 1 ชนิดและ Coprinaceae 1 ชนิด ซึ่งแต่ละชนิดก็มีลักษณะแตกต่างกันไปแบ่งได้เป็น รับประทานได้ 7 ชนิด รับประทานไม่ได้ 17 ชนิด และยังไม่มียารายงานว่ารับประทานได้ 6 ชนิด ซึ่งเห็ดชนิดที่พบบ่อยที่สุดคือ เห็ดหิ้ง เห็ดขอนเพราะมีระยะเวลาเจริญอยู่ได้นานกว่าเห็ดชนิดอื่น ๆ และเป็นเห็ดที่ทนอยู่ได้ในสภาวะต่างๆ ได้ดี ส่วนเห็ดที่พบได้น้อยมากหรือพบได้แค่ครั้งเดียวคือ เห็ดถั่ว เห็ดक्रमญี่ปุ่น เห็ดโคน เห็ดหูหนู เห็ดรังนก เห็ดดาวดิน เป็นต้น

จากการสำรวจเห็ดทางด้านกายภาพ เนื่องจากเขาชอนเคือเป็นป่าเขาหินปูน ฉะนั้นปัจจัยทางกายภาพต่างๆ ก็เป็นส่วนสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการเจริญของเห็ด เพราะเห็ดส่วนใหญ่เกิดตามธรรมชาติในถดถุน เช่น ตามป่า, พื้นดิน, เศษใบไม้, โคนต้นไม้และขอนไม้ เป็นต้น เห็ดที่พบตามพื้นดิน เช่น เห็ดหิ้ง, เห็ดไข่หงส์, เห็ดดาวดินและเห็ดถั่ว เป็นต้น เห็ดที่พบตามขอนไม้ เช่น เห็ดขอน, เห็ดตีนตุ๊กแก, เห็ดรังนก, เห็ดปากหมูและเห็ดขาว เป็นต้น เห็ดที่พบบริเวณโคนต้นไม้ เช่น เห็ดปะการังขาวและเห็ดปะการังเหลือง เป็นต้น เห็ดที่พบบริเวณเศษใบไม้ เช่น เห็ดโคนและเห็ดพญาไร้ใบ เป็นต้น ส่วนในการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพของเห็ดตามฤดูกาล พบจำนวนชนิดของเห็ดที่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตลอดทั้งปี จากการสำรวจทางกายภาพ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดมีสองปัจจัยคือปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิ เนื่องจากปริมาณน้ำฝนทำให้เกิดความชื้นซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของเส้นใย การเกิดดอกและการเจริญเติบโตของดอกเห็ดซึ่งในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมมีฝนตกชุกจะพบเห็ดได้มากที่สุดและในเดือนที่ฝนไม่ตกหรือตกน้อย อาจไม่ค่อยพบเห็ดในช่วงนั้นเพราะว่าถ้าฝนไม่ตกเห็ดไม่มีความชื้นและไม่สามารถเจริญเติบโตได้ เพราะเห็ดต้องอาศัยความชื้นในการเจริญเติบโต ในบริเวณพื้นดินหรือเศษใบไม้ที่เน่าเปื่อย ซึ่งสังเกตได้จากเดือนที่เราพบเห็ดจะอยู่ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม สามารถพบเห็ดได้ทั้งหมด 28 ชนิด ซึ่งในช่วงนี้อาจจะมีปริมาณน้ำฝนที่มากที่สุด ส่วนในช่วงเดือนอื่นๆมีฝนตกน้อยจึงไม่ค่อยพบเห็ด ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอีกปัจจัยหนึ่งคืออุณหภูมิ อุณหภูมิมีส่วนสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเห็ดมากเพราะเห็ดส่วนใหญ่มีช่วงการเจริญเติบโตที่ต้องการอุณหภูมิที่ไม่เหมือนกัน เห็ดบางชนิดพบมากในฤดู

ร้อนเห็ดบางชนิดพบมากในฤดูฝน เพราะบางช่วงเหมาะสำหรับการงอกของสปอร์และบางช่วงเหมาะสำหรับการเจริญของเส้นใย จากการศึกษาทำให้ทราบว่าปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิมีความสัมพันธ์ต่อการพบเห็ดมากที่สุด ปัจจัยต่อไปคือ pH เห็ดส่วนใหญ่ชอบสภาพเป็นกลางหรือกรดเล็กน้อย ถ้ากรดมากหรือเปรี้ยวไปจะทำให้เบคทีเรียไม่เจริญ ไม่ยอมสลายโมเลกุลใดๆ ให้เล็กลงได้ เส้นใยจะได้รับอาหารน้อยกว่าที่ควร ดอกเห็ดจะขึ้นน้อยไปด้วย ความเป็นกรด – ด่างที่เหมาะสมสำหรับเห็ดอยู่ในระดับ 5-8 ซึ่งอยู่ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมซึ่งมี pH ค่อนข้างเป็นกลางเหมาะสมแก่การเจริญของเห็ด ปัจจัยที่สามคือค่าความชื้นแสง และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งแสงมีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตและการรวมตัวของเส้นใยเห็ด เพื่อเกิดเป็นดอกเห็ดและจะเป็นตัวทำให้ดอกเห็ดเปลี่ยนสีกล้ำขึ้น และเห็ดที่ขึ้นในที่มืดจะมีสีขาวในที่ที่มีแสงเหมาะสมสามารถพบเห็ดได้มากเพราะเห็ดส่วนใหญ่จะเจริญในที่ที่มีแสงเหมาะสม ส่วนค่าความชื้นแสงที่มากเหมาะสำหรับเห็ดบางชนิดเท่านั้น เช่น เห็ดหิ้ง เพราะเห็ดหิ้งเป็นเห็ดที่ทนในสภาวะต่างๆ ได้ดี ความชื้นแสงน้อยอาจพบเห็ดพวก เห็ดรมญี่ปุ่น เห็ดปะการัง เห็ดดาวดิน เป็นต้น ปริมาณน้ำฝนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเจริญของเห็ด ในเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนสูงเราก็สามารถพบเห็ดได้ ส่วนเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนต่ำจะอยู่ในช่วงฤดูร้อน จะไม่ค่อยพบเห็ด เหมือนในฤดูฝนจากจำนวนเห็ดที่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าลักษณะต่างๆ ในพื้นที่ภายในเขazonเดือนแตกต่างกัน บางเดือนเหมาะสมและบางเดือนอาจไม่เหมาะสมต่อการเจริญของเห็ดดังเช่น การศึกษาของเสาวลักษณ์ และคณะ (2542)